

DE FÖRSTA GRUNDERNA

TILL

V O L A P Ü K

INTERNATIONELT HANDELSPRÅK.

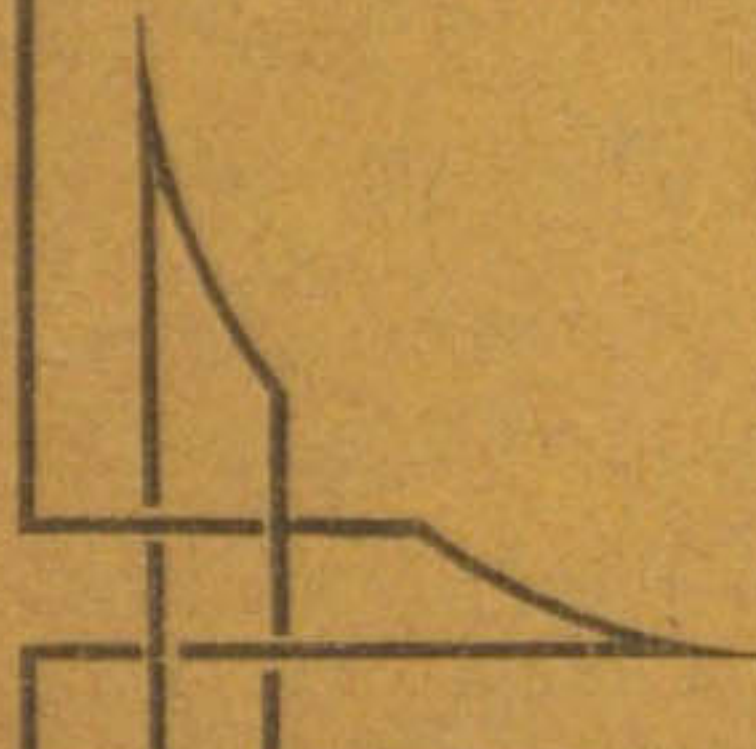
ÖFVERSÄTTNING

EFTER AUG. KERCKHOFFS' I PARIS BEARBETNING AF
J. M. SCHLEYSERS SYSTEM.

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris 25 öre.

 Obs. omslagets baksida.

DE FÖRSTA GRUNDERNA

TILL

V O L A P Ü K

INTERNATIONELT HANDELSPRÅK.

ÖFVERSÄTTNING

EFTER AUG. KERCKHOFFS' I PARIS BEARBETNING AF
J. M. SCHLEYSERS SYSTEM.

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

(1887)

701,588 - B. Esp.

STOCKHOLM.

ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1887.

Förord.

Sedan ett tiotal år har tanken att skapa ett verldsspråk för underlättande af samfärdseln mellan folken vunnit allt större insteg. Trots det att åtskillige vetenskapsmän bestrida nyttan och nödvändigheten häraf, samt någre språkforskare till och med sätta i tvifvel möjligheten af att bilda ett konstgjordt språk, som verkligen duger till något, säger sig praktiskt folk med rätta, att vi lefva i ett tidehvarf, då nya behof uppstå dag för dag, och då det, som var omöjligt i går, blir en förvånande verklighet i morgon.

Ingen tänker för öfrigt på att skapa eller göra propaganda för ett språk, som en dag vore ämnadt att i likhet med grekiskan i forntiden eller latinet under medeltiden bli ett allmänt uttrycksmedel för vetenskaper och literatur — den drömmen är längesedan öfvergifven — och ännu mindre är meningen att ersätta något af våra moderna språk, vare sig engelskan, tyskan eller franskan, i folkens förbindelser med hvarandra.

Men liksom diplomaterna ha ett allmänt eller gemensamt språk för sina internationella förhandlingar, så vore det också en stor fördel för lärde, upptäcktsresande och köpmän att ega ett enkelt och praktiskt kommunikationsmedel, som kunde låta dem träda i direkta förbindelser med jordens olika folkslag.

Hvad beträffar förslaget att söka göra något särskildt af våra europeiska tungomål, vare sig franska, engelska, tyska eller spanska, till internationelt handelspråk, så stöter det på två lika stora hinder: *nationalfåfängan* och *afunden* samt de många svårigheter i uttal, stafning och grammatik, som studiet af dessa språk erbjuder.

De första försöken att bilda ett konstgjordt *verldsspråk* gå tillbaka ända till Descartes och Leibnitz, och sedan ha under tvenne århundraden skatter af lärdom och tålmod slösats på studiet af denna fråga, utan att man likväl bland de femtio eller sextio olika system, som uppfunnits, med skäl kan framvisa ett enda af något verkligt praktiskt värde.

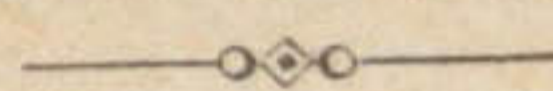
En vetenskapsman och språkforskare i Konstanz, *J. M. Schleyer*, har äntligen efter tjugo års mödosamma ansträngningar lyckats lösa det kinkiga problemet. Han har gett sitt system namn af *Volapük* eller *Verldsspråk*, och han har med lån af vissa karakteristiska drag från olika europeiska språk förstått bilda ett väl ordnadt och moniskt helt af den yttersta enkelhet.

Ehuru Schleyers första skrifter om verldsspråket icke datera sig längre tillbaka än 1881, kunna Volapüks anhängare redan nu räknas i tusental inom de olika europeiska staterna. Utom den "Association française pour la propagation du Volapük", som bildats i Paris och som har lokalkomitéeer i flere departement, finnas sjutio andra sällskap, grundade för att påskynda utbredandet af det nya språket.

Den första Volapük-kongressen hölls 1884 i Friederichshafen vid Bodensjön; en stor internationell kongress af ombud från alla europeiska och transatlantiska sällskap skall om två år samlas i Paris med anledning af verldsexpositionen 1889.

A. K.

De första grunderna till Volapük.

Uttalslära.

Volapük har tjugosju bokstäfver, nämligen åtta vokaler och nitton konsonanter:

a ä e i o ö u ü,
b c d f g h j k l m n p r s t v x y z.

Hvarje bokstaf har endast ett enda och samma ljud.

Vokalerna äro alltid långa och uttalas:

o som vårt å,

u som det tyska *u* eller nästan som *o* i "krona" och

ü som *y*;

alla de öfriga som de motsvarande svenska.

Konsonanterna uttalas som i svenskan, med undantag af *c* och *j*, hvilka ljuda: *c* som *dsch* och *j* som *sk* i "skön"; *y* uttalas som vårt *j* och *g* är alltid hårdt som i "gaf".

Tonvigten hvilar alltid på sista stafvelsen, liksom i franskan.

Substantiv.

I volapük ges blott en enda deklination, efter hvilken alla deklinerbara ord böjas.

Sing. N.	Dom,	<i>huset,</i>
G.	Doma eller de dom,	<i>husets,</i>
D.	Dome eller al dom,	<i>åt huset,</i>
A.	Domi,	<i>huset,</i>

Plur. N.	Doms,	<i>husen,</i>
G.	Domas eller de doms,	<i>husens,</i>
D.	Domes eller al doms,	<i>åt husen,</i>
A.	Domis,	<i>husen.</i>

Vid slägt- och ämnesnamn kan man efter behag använda prepositionerna eller kasusändelserna, men vid egennamn får endast prepositionerna användas: **De Schleyer,** *Schleyers*; **al Schleyer,** *åt Schleyer.*

Någon bestämd artikel fins icke; **vat** betyder både *vatten* och *vattnet.*

Den obestämda artikeln uttryckes med **sembal,** som dock efter behag kan uteslutas: *ett hus,* **dom** eller **dom sembal.**

Alla nomen äro maskulina med undantag af dem, som utmärka kvinnliga varelser. Femininum bildas genom att före maskulinet sätta pronominet **of,** *hon:*

Flen, *vänner,* **of-flen,** *väninnan.*
Tidel, *läraren,* **of-tidel,** *lärarinnan.*

Adjektiv.

Adjektiv bildas utaf substantivet genom tillägg af ändelsen **ik.** Det är oböjligt och står efter substantivet.

Fam, *ära,* **famik,** *ärorik.*
Dol, *smärta,* **dolik,** *smärtsam.*

Labob domis gletik, *jag har stora hus.*
Doms binoms gletik, *husen äro stora.*

Komperativ och superlativ bildas genom adverbena **um,** *mera,* och **ün,** *mest,* som läggas till positiven:

Gletik, *stor.*
Gletikum, *större.*
Gletikün, *störst.*

Räkneord.

1. Bal.	10. Bals.	11. Balsebal.
2. Tel.	20. Tels.	12. Balsetel.
3. Kil.	30. Kils.	31. Kilsebal.
4. Fol.	40. Fols.	43. Folsekil.
5. Lul.	50. Luls.	57. Lulsevel.
6. Mäl.	60. Mäls.	68. Mälsejöl.
7. Vel.	70. Vels.	170. Tum vels.
8. Jöl.	80. Jöls.	180. Tum jöls.
9. Zül.	90. Züls.	690. Mältum züls.
100. Tum.	1000. Mil.	3000. Kilmil.

Enheterna förenas med tiotalen genom konjunktionen *e*, och

Ordningstal och numeraladjektiv bildas genom tillägg af ändelserna *id* och *ik* till grundtalen:

Balid, <i>förste.</i>	Balik, <i>enkel.</i>
Telid, <i>andre.</i>	Telik, <i>tvåfaldig.</i>
Kilid, <i>tredje.</i>	Kilik, <i>tredubbel.</i>

Pronomen.

Personliga pronomen äro:

Ob, obs.	Jag, <i>vi.</i>
Ol, ols.	Du, <i>ni.</i>
Om, oms.	Han, <i>de.</i>
Of, ofs.	Hon, <i>de.</i>

Personliga pronomen, liksom för öfrigt alla pronomen, böjas på följande sätt:

Ob,	<i>jag.</i>	Obs,	<i>vi.</i>
Oba eller de ob,	<i>af mig.</i>	Obas eller de obs,	<i>af oss.</i>
Obe eller al ob,	<i>åt mig.</i>	Obes eller al obs,	<i>åt oss.</i>
Obi,	<i>mig.</i>	Obis,	<i>oss.</i>

Det fins ännu två personliga pronomen till: **on**, *man* och **os**, *det*.

Possessiva pronomen bildas af de personliga genom tillägg af **ik**:

Obik , <i>min.</i>	Obsik , <i>vår.</i>
Olik , <i>din.</i>	Olsik , <i>eder.</i>
Omik , <i>sin, hans.</i>	Omsik , <i>sin, deras.</i>

Demonstrativa pronomen, *denne, den här, den der*, öfversättes med **at** och **et**; **at** begagnas om närmare föremål och **et** om aflägsnare:

Söl at e läd et, *den här herrn och det der fruntimret.*

I stället för ett underförstådt substantiv användes pronomet **ut**:

Buk at binom ut flena obik, *denna bok är min väns (bok).*

Interrogativa pronomen *hvem* heter **kim** för maskulin, *kif* för feminin; *hvad* återges med **kis**.

Kim binom us? *Hvem är der?*

Hvilken, hvilket heter **kiom**.

Püki kiom studols? *Hvilket språk studerar ni?*

Relativa pronomen, *som, hvilken*, öfversättes med **kel**.

Flen keli löfobs, *vänner som vi älska.*

Obestämda pronomen äro följande:

Alim , <i>hvar och en.</i>	Som , <i>sådan.</i>
Ek , <i>någon.</i>	Bos , <i>något.</i>
Nek , <i>ingen.</i>	Nos , <i>intet.</i>
Ans , <i>några.</i>	It , <i>sjelf.</i>

De förnämsta obestämda adjektivpronomina äro:

Alik,	<i>hvarje.</i>	Votik,	<i>annan.</i>
Anik,	<i>någon.</i>	Balvotik,	<i>hvarandra.</i>
Nonik,	<i>ingen.</i>	Valik,	<i>all, hel.</i>
Ot,	<i>den samme.</i>	Mödik,	<i>många.</i>
Sembal,	<i>en, hvilken som helst.</i>	Nemödik,	<i>få.</i>

Verb.

Verbet har en *aktiv* och en *passiv* form.

Verbets stam är vanligen ett substantiv: **pük**, *språk*; **pükön**, *tala*; **pen**, *penna*; **penön**, *skrifva*. Personen utmärkes genom de personliga pronomina, som läggas till stamordet.

Indikativens tempus bildas genom att ställa de olika vokalerna som prefixer framför presensformen.

Indikativ.

Penob,	penobs,	<i>jag skrifver,</i>	<i>vi skrifva.</i>
Penol,	penols,	<i>du skrifver,</i>	<i>ni skrifva.</i>
Penom,	penoms,	<i>han skrifver</i>	} <i>de skrifva.</i>
Penof,	penofs,	<i>hon skrifver</i>	
Imperfektum	ä	} <i>jag skref.</i>	
Perfektum	e	} <i>jag har skrifvit.</i>	
Plusqvamperfektum	i	penob,	<i>jag hade skrifvit.</i>
Futurum	o	} <i>jag skall skrifva.</i>	
Futurum exaktum .	u	} <i>jag skall hafva skrifvit.</i>	

Den frågande formen utmärkes genom prefixet **li-**:

Li-studols volapüki? *Studerar ni volapük?*

Konditionalis, imperativ och konjunktiv bildas genom att lägga ändelserna **öv**, **öd**, **la** till indikativens tempus.

Kondition.	Äpenob-öv,	<i>jag skulle skrifva.</i>
—	Ipenob-öv,	<i>jag skulle hafva skrifvit.</i>

Imperativ	Penol-öd,	<i>skrif.</i>
—	Penobs-öd,	<i>lätom oss skrifva.</i>
—	Penols-öd,	<i>skrifven.</i>
Konjunktiv	Penob-la,	<i>att jag må skrifva.</i>
—	Äpenob-la	<i>att jag måtte skrifva.</i>

Infinitiv slutar alltid på **ön**; participets ändelse är **öl**.

Infinitiv pres.	Penön,	<i>att skrifva.</i>
— perf.	Epenön,	<i>att hafva skrifvit.</i>
Particip pres.	Penöl,	<i>skrifvande.</i>
— perf.	Epenöl,	<i>hafvande skrifvit.</i>

Passivum bildas genom att ställa ett **p** framför aktivens tempus; i presens tillägges dessutom ett **a**.

Presens	Pa	} löfob,	<i>jag älskas.</i>
Imperfektum	Pä		<i>jag älskades.</i>
Perfektum	Pe		<i>jag har älskats.</i>
Plusqvamperfektum	Pi		<i>jag hade älskats.</i>
Futurum	Po		<i>jag skall älskas.</i>
Futurum exaktum .	Pu		<i>jag skall hafva älskats.</i>

Konditionalis	Pälöfob-öv,	<i>jag skulle älskas.</i>
Imperativ	Palöfol-öd,	<i>var älskad.</i>
Konjunktiv	Palöfob-la,	<i>att jag må älskas.</i>
Infinitiv	Palöfön,	<i>att älskas.</i>
Participium	Palöföl,	<i>älskad.</i>

Passivum kan äfven bildas genom hjälp verbet **binön**, *vara*.

Binob palöföl, *jag älskas.*

Reflexiva verb konjugeras som i svenskan:

Vatükob obi, *jag tvättar mig.*
Vatükol oli, *du tvättar dig.*

Opersonliga verb utmärkas genom tillägg af personalpronominet **os**, *det*.

Tötos, *det åskar.*

Etötos, *det har åskat.*

Adverb.

Man skiljer på enkla adverb, sådana som **si**, *ja*; **no**, *nej*; **nu**, *nu*, och härledda sådana som **famiko**, *äro-rikt*; **doliko**, *smärtsamt*. Dessa senare sluta alltid på **o**.

De förnämsta adverbena äro följande:

Si ,	<i>ja.</i>	Ya ,	<i>redan.</i>
No ,	<i>nej.</i>	Poso ,	<i>sedan.</i>
Kiüp?	<i>när?</i>	Täno ,	<i>då.</i>
Kiöp?	<i>hvar?</i>	Fino	<i>slutligen.</i>
Kikod?	<i>hvarför?</i>	Is ,	<i>här.</i>
Liko?	<i>hur?</i>	Us ,	<i>der.</i>
Evelo ,	<i>någonsin.</i>	Diso ,	<i>nedtill.</i>
Nevelo ,	<i>aldrig.</i>	Suso ,	<i>upptill.</i>
Ofen ,	<i>ofta.</i>	Nebo ,	<i>bredvid.</i>
Nu ,	<i>nu.</i>	Viso ,	<i>midt emot.</i>
Suno ,	<i>tidigt.</i>	Ino ,	<i>inuti.</i>
Nesuno ,	<i>sent.</i>	Mödo ,	<i>mycket.</i>
Nemödo ,	<i>föga.</i>	Üno ,	<i>mest.</i>
Vemo ,	<i>ganska.</i>	Säto ,	<i>nog.</i>
Umo ,	<i>mera.</i>	Za ,	<i>nästan.</i>

Prepositioner.

Prepositionerna åtföljas alltid af nominativ.

Al ,	<i>till, åt, mot.</i>	Nen ,	<i>utan.</i>
Bifü ,	<i>framför.</i>	Plo ,	<i>för.</i>
De ,	<i>af, från.</i>	Po ,	<i>bakom.</i>

Dis,	<i>under</i> (om rum)	Pos,	<i>efter.</i>
Du,	<i>under</i> (om tid)	Se,	<i>utom.</i>
Fa,	<i>genom.</i>	Segun,	<i>enligt.</i>
In,	<i>i.</i>	Sis,	<i>sedan.</i>
Ko,	<i>med.</i>	Su,	<i>på.</i>
Lä,	<i>nära.</i>	Ta,	<i>mot.</i>
Nebü,	<i>bredvid.</i>	Zi,	<i>omkring.</i>

Ogolob ko om al Paris, *jag skall fara med honom till Paris.*

Konjunktioner.

De förnämsta konjunktionerna äro:

Ab,	<i>men.</i>	If,	<i>om.</i>
Bi,	<i>emedan.</i>	Kludo,	<i>alltså.</i>
Das,	<i>att.</i>	Na,	<i>efter det att,</i>
Dat,	<i>på det att.</i>	Ni,	<i>hvarken.</i>
Do,	<i>ehuru.</i>	Sis,	<i>alltsedan.</i>
E,	<i>och.</i>	U,	<i>eller.</i>
I,	<i>också.</i>	Ven,	<i>då, när.</i>
Ibo,	<i>ty.</i>	Yed,	<i>likväl.</i>

Konjunktionerna styra aldrig konjunktiv:

Do binom liegik, *ehuru han är rik.*

Interjektioner.

Några interjektioner äro:

A!	<i>ah!</i>	Lilo!	<i>hallå!</i>
Adyö!	<i>adjö!</i>	Lü!	<i>hå!</i>
Ag!	<i>ack!</i>	O!	<i>o!</i>
Bafö!	<i>bravo!</i>	Ö!	<i>åh!</i>
Eko!	<i>se här, se der.</i>	Stopö!	<i>halt!</i>
Fi!	<i>fy!</i>	Spidö!	<i>fort!</i>

Ordföljden.

I fråga om ordföljden iakttages den enkla allmänna grundsatsen, att de bestämmande satsdelarne alltid stå *efter* de ord, de bestämma.

Häraf uppstå följande fyra regler:

1:o) Adjektivet följer efter substantivet:

Doms at tel gletik, *dessa två stora hus.*

2:o) Subjektet står före verbet:

Flens olsik li-kömoms? *komma edra vänner?*

3:o) Verbets bestämningar, objekt och adverbial, stå efter detsamma:

Logob omi, *jag ser honom.* **Pükön gudiko,** *att tala väl.*

Endast nekande ord, samt frågande pronomen och adverb kunna gå före verbet:

Kikod no pükols ome? *hvarför talar ni icke till honom?*

4:o) De olika bestämningarna följa på hvarandra allt efter den vikt och betydelse de ha i satsen:

Sedom moni blode omik, *han skickar pengar till sin bror.*

Ordens bildning.

Volapük-ordboken utgöres af *stamord*, *härledda* och *sammansatta*.

Stamorden äro vanligtvis substantiv och hafva lånats från olika romanska och germaniska språk, hufvudsakligast franskan och engelskan.

Ord, lånade från romanska språk, äro:

Dol (dolor),	<i> smärta.</i>	Milag (milagro),	<i> underverk.</i>
Flum (flumen),	<i> flod.</i>	Pop (populus),	<i> folk.</i>
Fug (fuga),	<i> flykt.</i>	Stel (stella),	<i> stjerna.</i>
Kap (caput),	<i> hufvud.</i>	Stim (stima),	<i> ära.</i>

Ord lånade från tyskan:

Fad (faden), <i>tråd.</i>	Nad (nadel), <i>nål.</i>
Fel (feld), <i>fält.</i>	Nef (neffe), <i>brorson.</i>
Ket (kette), <i>kedja.</i>	Stil (stille), <i>stillhet.</i>

Ord lånade från engelskan:

Klot (cloth), <i>dräkt.</i>	Smok (smoke), <i>rök.</i>
Läd (lady), <i>fruntimmer.</i>	Ston (stone), <i>sten.</i>
Smel (smell), <i>lukt.</i>	Tim (time), <i>tid.</i>

De härledda substantiven äro bildade af stamorden med tillhjälp af *ändelser* och *prefixer*. De förnämsta ändelserna äro: **ab**, **al**, **am**, **at**, **av**, **el**, **en**, **il**, **op**, **ul**, etc.

Se här några exempel på härledda ord:

- Av.** — **Planav**, botanik, af *plan*, planta; **natav**, fysik, af *nat*, natur; **talav**, geologi, af *tal*, jord.
- El.** — **Fitel**, fiskare, af *fit*, fisk; **tedel**, handlande, af *ted*, handel; **kikel**, låssmed, af *kik*, nyckel.
- En.** — **Bilen**, ölstuga, af *bil*, öl; **büken**, tryckeri, af *bük*, tryckning; **teinen**, tegelbruk, af *tein*, tegel.
- Il.** — **Domil**, litet hus, af *dom*, hus; **cemil**, litet rum, af *cem*, rum; **fotil**, dunge, af *fot*, skog.

De flesta prefixerna äro adverb och prepositioner.

- Ko.** — **Koblod**, medbroder, af *ko*, med, och *blod*, broder; **kovob**, samarbete, af *vob*, arbete.
- Ne.** — **Neflen**, fiende, af *ne*, negation, och *flen*, vän; **nevelat**, lögn, af *velat*, sanning; **nedut**, lättja, af *dut*, flit.
- Le.** — **Ledom**, palats, af förstöringsordet *le* och *dom*, hus; **ledib**, afgrund, af *dib*, djup; **lesin**, brott, af *sin*, synd.

Lu. — Lufel, hed, af det förringade ordet *lu* och *fel*, fält; lumud, käft, af *mud*, mun; lugod, afgud, af *god*, gud.

Volapük tillåter användandet af alla sammansatta ord, i hvilkas bildande det icke ingår mer än tvänne substantiver.

Bestämningssordet står alltid före det ord det bestämmer, liksom i svenskan, och förenas med det genom ett instucket *a*.

Bukakolet, *böksamling*, af buk, *bok*, kolet, *samling*.

Flolatim, *vår* (blomtid), af flol, *blomma*, tim, *tid*.

Hitatim, *sommar* (hettans tid), af hit, *hetta*, tim, *tid*.

Kilagul, *treangel*, af kil, *tre*, gul, *vinkel*.

Vödabuk, *ordbok*, af vöd, *ord*, buk, *bok*.

Volapük, *verldsspråk* af vol, *verld*, pük, *språk*.

Öfningsexempel.

I.

Plofed de literat flentik	<i>En lärare i fransk litera-</i>
äliladom vöno in klad funa-	<i>tur läste en dag i klassen ett</i>
pükati fa Fléchier su Tu-	<i>liktal af Flechier öfver Tu-</i>
renne.	<i>renne.</i>

Mayed stüla e subim	<i>Stilens majestät och tan-</i>
tikas älegäloms julelis valik,	<i>karnes upphöjdhet hänförde alla</i>
e bal de oms äsagom kofiko	<i>lärjungarne, och en af dem</i>
nilele omik: "Kiüp okanol	<i>sade ironiskt till sin granne:</i>
mekön pükati sümik"?	<i>"När skall du väl kunna göra</i>
"Ven obinol Turenne",	<i>ett sådant tal?" "När du blir</i>
votik ägesagom.	<i>en Turenne", svarade den andre.</i>

Ordlista.

Binön, *vara*. — Fa, *af*, genom. — Flent, *Frankrike*; flentik, *fransk*. — Funapükat, *liktal*, af fun, *lik*, och pükat,

tal. — **Jul**, skola; **julel**, lärjunge, skolgosse. — **Kad**, klass. — **Kanön**, kunna. — **Kiüp**, när. — **Kof**, ironi; **kofik**, ironisk. — **Legälön**, hänföra, af **gälön**, glädja. — **Liladön**, läsa. — **Mayed**, majestät. — **Mekön**, göra. — **Nil**, grannskap; **nilel**, granne. — **Plofed**, lärare, professor. — **Sagön**, säga; **gesagön**, svara. — **Stül**, stil. — **Su**, på, öfver. — **Subim**, upphöjdhet. — **Tik**, tanke. — **Valik**, all, alla. — **Ven**, då. — **Vöno**, en dag. — **Votik**, annan.

II.

Glidi, Söl,	<i>God dag, god afton, min herre.</i>
Liko stadols?	<i>Hur mår ni?</i>
Stadob benüno.	<i>Jag mår förträffligt.</i>
Liko fat olsik stadom?	<i>Hur mår er far?</i>
Binom malädik.	<i>Han är sjuk.</i>
Li-vilols goledön ko obs?	<i>Vill ni äta frukost med oss?</i>
Dani, no labob timi.	<i>Tack, jag har icke tid.</i>
Li-kanols volapükön?	<i>Kan ni tala volapük?</i>
Pükob flentiko e nelijiko.	<i>Jag talar franska och engelska.</i>
Kanob penön volapüko.	<i>Jag kan skriva volapük.</i>
Kisi sagols, Läd?	<i>Hvad säger ni, min fru?</i>
No kapälob olsi.	<i>Jag förstår er icke.</i>
Golob al teat.	<i>Jag går till teatern.</i>
Ogekömob odelo.	<i>Jag skall komma igen i morgon.</i>
Stadols-öd beno.	<i>Farväl så länge.</i>

På ALBERT BONNIERS förlag har i bokhandeln utkommit följande

Läroböcker i moderna språk.

BORGSTRÖM, G., Rektor vid Arvika skola, **Svensk och tysk språklära.** 4:de omarbetade och utvidgade upplagan af förf:s tyska språklära.

I. *Svensk och tysk språklära.* 1: 50.

II. *Tysk elementar- och lärobok* jemte ordregister. 75 öre.

Båda delarne hopbundna i ett band. 2: 50.

ENBLOM, C., **Recueil de lectures françaises** avec des notes historiques, biographiques, géographiques etc. 2:ne delar à 1: 50; inb. à 2 kr. Ordförklaringar till hvarje del à 10 öre.

Af 1:sta delen till detta med bifall mottagna, vid många läroverk antagna omsorgsfulla urval af **god fransk litteratur** har nyss **andra tillökade upplagan** utkommit.

FLACH, FERD., Lektor i Skara, **Tysk språklära** för Elementarläroverk. 5:te genomsedda upplagan. Inb. 2 kr.

— **Tysk elementarbok** till elementarläroverkens bruk. Läsöfningar med ordförklaringar, samt Tysk-svensk och Svensk-tysk ordbok. 3:dje genomsedda uppl. 1 kr.; inb. 1: 25.

— **Tysk läsebok** till elementarläroverkens tjänst. 3:dje omarbetade upplagan, med ordbok och förklaringar. Häft. 1: 50; inb. 1: 75.

Handels-Correspondens, Fullständig, på svenska, tyska, engelska och franska språken. Ny omarbetad upplaga med begagnande af "Meedens *Hamburger-Correspondenz*" samt de bästa nyare in- och utländska källor. 360 sidor. Inb. i clothb. 3: 25.

OLDE, E. M., Professor i Lund, **Fransk språklära** för högre och lägre elementarläroverk. 9:de uppl. 2: 75; inb. 3: 10.

— **Franska läs- och skriföfningar** för högre och lägre elementarläroverk. 8:de uppl. 2: 25; inb. 2: 60.

— **Franska språkets formlära.** 3:dje uppl. 75 öre.

— **Engelsk prononciationslära.** 7:de uppl. 75 öre.

— **Fransk prononciationslära** med tillhörande läsöfningar efter en förenklad plan. 2:dra uppl. 1 kr.

Parlör, svensk och engelsk. Ny handbok i engelska samtalspråket, jemte grammatikalisk inledning för nybörjare. Inb. i clothband. 1: 50.

Parlör, svensk och fransk. Ny handbok i franska samtalspråket. 1: 75.

Volapük,

internationelt handelsspråk.

Föranledd genom den ökade uppmärksamhet man i utlandet på senaste tiden egnat förslaget om ett internationelt världsspråk, »*Volapük*», har denna lilla skrift utgifvits på svenska för att gifva äfven våra landsmän någon idé om planen och grunderna för det samma.

Skulle intresse visa sig för närmare studium deraf, skall en fullständigare bok i ämnet framdeles utkomma.
